

N:o 41.

*Betänkande, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående viss
ändring i gällande förordning angående stämpelafgiften.
(1:a A.)*

Ank. till Riksd. kansli den 10 maj 1904 kl. 2 e. m

Under åberopande af bilagdt utdrag af statsrådsprotokollet öfver finansärenden för den 26 sistlidna februari har i en till bevillningsutskottet hänvisad proposition, n:o 84, Kungl. Maj:t föreslagit Riksdagen att besluta, att 8 § i nådiga förordningen angående stämpelafgiften den 2 juni 1899, sådan denna § lyder enligt nådiga kungörelsen den 14 juni 1901, skall i nedannämnda delar erhålla följande förändrade lydelse:

8 §.

B) Öfriga stämpelpfiktiga enskilda handlingar.

Försäkringsbref eller annan handling, hvarigenom försäkring meddelas; lika med *Certeparti*.

Förvärf — — — — —

Till stöd för hvad sålunda föreslagits har, enligt ofvan omförmälda statsrådsprotokoll, chefen för finansdepartementet vid ärendets föredragning inför Kungl. Maj:t anfört följande:

»I nådiga förordningen angående stämpelafgiften den 2 juni 1899

Bih. till Riksd. Prot. 1904. 5 Saml. 1 Afd. 35 Häft. (N:o 41). 1

upptages i II Art. 8 § B) bland därunder omförmälda stämpelpliktiga enskilda handlingar *försäkringsbref* eller annan handling, hvarigenom försäkring meddelas. Dylik handling skall i likhet med hvad i afseende å certeparti är föreskrifvet, då handlingen för vinnande af betalning hos offentlig myndighet företes, förses med stämpel af 25 öre för hvarje fulla 100 kronor af det kapitalbelopp, för hvilket betalning sökes, med iakttagande dock, att dylik handling är fri från stämpel, då på grund däraf fordran bevakas i konkurs. Utom denna stämpelavgift, som gäller utan undantag för hvarje dylik handling, stadgas under ifrågavarande rubrik tillika, att af utländsk försäkringsgifvare eller hans agent meddeladt kvittens å premie, ehvad det tecknas å försäkringshandling eller särskildt utfärdas, skall, innan det här i riket utlämnas, förses med stämpel till nedannämnda belopp:

vid försäkring af egendom: 60 öre för hvarje fulla 100 kronor af premien; och

vid försäkring af lif: 30 öre för hvarje fulla 100 kronor af premien, dock icke i något fall under 50 öre.

Med afseende å den sålunda stadgade särskilda stämpelavgift å vissa premiekvittenser hafva under år 1903 från såväl norsk som storbritannisk sida framställningar gjorts om befrielse för norska och storbritanniska försäkringsgifvare från sagda afgift.

I en från norska statsrådsafdelningen i Stockholm till finansdepartementet den 2 april 1903 öfverlämnad skrift hafva sålunda de norska brandförsäkringssällskapen Christiania och Vesta, med framhållande att genom berörda afgift ett bestämdt företräde gäfves de svenska försäkringsgifvarne särskildt framför de mindre norska försäkringsföretagen, af hvilkas ringa premiebelopp stämpelavgiften representerade en jämförelsevis stor andel, uttalat såsom sin åsikt, att frågan om påförande af stämpelavgift i förevarande afseende borde i de olika länderna ordnas på grundval af reciprocitet, och i sammanhang härmed väckt fråga om utverkande för framtiden, att norska bolag måtte undantagas från omförmälda stämpelavgift.

Vidare har herr ministern för utrikes ärendena med skrifvelse den 9 april 1903 till statsrådet och chefen för finansdepartementet öfverlämnat afskrift af en från härvarande brittiske minister inkommen promemoria, däri erinrats, att i art. 9 af 1826 års traktat mellan det förenade konungariket Storbritannien och Irland samt de förenade konungarikena Sverige och Norge stadgades, att i allmänhet i hvad som rörde handeln och sjöfarten skulle hvar och en af nämnda makter behandla den andra såsom den mest gynnade nation, och att i art. 4 af 1661 års traktat mellan

Storbritannien och Sverige vore föreskrifvet, att båda makternas undersåtar skulle äga och åtnjuta i hvarandras herradömen lika stora och vidsträckta privilegier och friheter, som hvarje annan utlänning då åtnjöte eller därefter komma att åtnjuta. I gällande konvention mellan Sverige och Frankrike vore tillika stadgadt, att nämnda makters undersåtar icke skulle vara underkastade andra eller högre afgifter, skatter, pålagor eller bevillningar, än som af landets egna innevånare utgjordes, och att de privilegier, friheter och andra förmåner, hvaraf, i fråga om handel och industri, den ene af de kontraherande ländernas undersåtar vore i åtnjutande, likaledes skulle tillkomma den andras af dessa makter undersåtar.

Då på grund af förenämnda traktater brittiska undersåtar hade samma privilegier som franska medborgare, syntes det, anfördes vidare i promemorian, som om brittiska undersåtar icke skulle kunna afkrävas högre skatter och afgifter, än som erlades af svenskar; men icke desto mindre hade »Commercial Union Assurance Company», som upprättat en afdelning i Stockholm, anmält, att en stämpelafgift lades på hvarje af denna utfärdad polis, under det att af svenska bolag utfärdade poliser vore fria från all slags afgift.

Öfver omförmälda framställningar har statskontoret på grund af särskilda remisser afgifvit underdåniga utlåtanden den 14 maj och den 24 juli 1903; och har statskontoret därvid beträffande tillkomsten af ifrågasvarande slag af stämpelskatt äfvensom nu därom gällande stadgande anfört följande.

Den utländsk försäkringsgifvare åliggande skyldighet att med stämpel förse premiekvittens, som här i riket utlämnades, härledde sig från beslut vid 1856—1858 årens riksdag. Rikets ständer beslöto nämligen då, i anledning af i ämnet väckta förslag, införande i stämpelförordningen af ett så lydande stadgande:

»Försäkringsbref, förnyelsebevis, premiekvittens eller annan handling af hvad namn som helst, hvilken hädanefter af utländskt bolag eller dess agent här i riket utfärdas eller utlämnas, till försäkring af fast eller lös egendom emot eld- och brand- eller sjöskada, äfvensom af människolif, skall på försäkringsbolagets bekostnad beläggas med stämplat papper till följande belopp, nämligen: för försäkring af fast eller lös egendom en half procent af utbetald premie och för försäkring af lif en fjärdedels procent af premien, dock icke i något fall under 25 öre.»

Med detta stadgande, hvilket infördes såsom punkt 8:o i § 8 af nådiga kungörelsen den 27 november 1857 angående stämplade-pappersafgiften samt hvad vid kontrollen och uppbörden däraf bör iakttagas, af-

sågs, enligt hvad i bevillningsutskottets betänkande i ämnet angafs, att vinna en beskattning »såvidt möjligt afpassad till likhet med hvad inhemska försäkringsbolag för sin rörelse skattade». Stämpelafgiften hade därför på utskottets förslag af Rikets Ständer bestämts till belopp, som efter verkställd beräkning ansetts motsvara den allmänna bevillning, hvilken de inhemska försäkringsbolagen enligt då gällande bestämmelser hade att erlägga med $2\frac{1}{2}$ procent af sin behållning.

Berörda, i nådiga kungörelsen den 27 november 1857 intagna stadgande hade bibehållits oförändradt, till dess vid 1876 års riksdag bevillningsutskottet med afseende å den minskning, penningevärdet sedan år 1857 undergått, föreslagit en förhöjning af stadgade minimibeloppet från 25 till 50 öre; i sammanhang hvarmed utskottet, som tagit under ompröfning, huruvida icke dylika handlingar, utfärdade af inhemska försäkringsbolag, borde, då de för domstol eller exekutor företeddes, med stämpel beläggas, uttalade den uppfattning, att, enär stämpelafgift pålades de utländska bolagen för att såmedelst underkasta dem en beskattning, motsvarande den allmänna bevillning af inkomst, som de svenska bolagen finge vidkännas, utskottet icke funne skäl att med en dylik stämpelafgift betunga de inhemska bolagen. Men enär deras försäkringshandlingar, då de inför domstol eller exekutor företeddes, vore till sin natur fullt jämförliga med skuldebref, hade utskottet ansett, att i dessa fall stämpelbeläggning af sådana handlingar, ehvad de utfärdats af inhemskt eller utländskt försäkringsbolag, borde äga rum i enlighet med hvad om skuldebrefs förseende med stämpel vore stadgadt.

Utskottets förslag godkändes af Riksdagen, och ett i öfverensstämmelse härmed affattadt stadgande hade intagits i stämpelförordningen af den 29 september 1876, hvilket oförändradt kvarstått, intill dess 1883 års Riksdag på Kungl. Maj:ts förslag antagit de bestämmelser i förevarande afseende, som sedermera i hufvudsakligen samma lydelse jämväl införts i gällande stämpelförordning af den 2 juni 1899.

Såsom statskontoret vidare anført, kunde dock numera den, enligt hvad ofvan nämnts, afsedda likheten mellan stämpelafgiften för utländska och allmänna bevillningen för svenska försäkringsbolag ej sägas äga rum, sedan ändringar i hithörande delar af såväl stämpel- som bevillningslagstiftningen vidtagits och de beräkningar i fråga om behållningen af försäkringsrörelsen, som legat till grund för bestämmandet af stämpelafgiftens belopp, ej torde motsvaras af numera bestående förhållanden.

Vid pröfningen af förenämnda fråga vore emellertid af större vikt, att det skäl, som föranledde införandet vid 1856—1858 årens riksdag

af stämpelafgiften för utländska försäkringsgifvares premiekvittens, eller den då för utländska bolag bestående friheten från allmän bevillning, ej vidare ägde rum. Redan med antagandet af 1861 års bevillningsförordning torde utländsk försäkringsgiffvare hafva varit skyldig att för sin här i riket utöfvade verksamhet utgöra inkomstbevillning efter enahanda beräkningsgrund som svenska medborgare. Och i gällande bevillningsförordning gjordes ej heller i afseende på skattskyldighet någon skillnad mellan svenska och utländska försäkringsbolag. Kännedom om de utländska försäkringsbolagens verksamhet bereddes beskattningsmyndigheterna genom föreskriften i 14 § 2:o d) i sistnämnda förordning, att agent för utländskt försäkringsbolag årligen skulle aflämna uppgift angående antalet försäkringar och premiebeloppet för nästföregående år inom agenturens område äfvensom beloppet af utbetalda återförsäkringspremier. Genom flera nådiga resolutioner hade Kungl. Maj:t godkänt beslut af vederbörande myndigheter, enligt hvilka inkomsten af utländsk försäkringsgifvares rörelse här i landet blifvit taxerad till belopp, motsvarande 16 procent af influtna årspremier.

Af den sålunda lämnade utredningen framgår, att den utländsk försäkringsgiffvare eller hans agent åliggande skyldigheten att med stämpel förse premiekvittens, innan den här i riket utlämnas, ursprungligen synes hafva tillkommit i syfte att åstadkomma likhet i beskattning mellan inhemska försäkringsgiffvare och utländska försäkringsgiffvare, som drifva rörelse i Sverige. Med förändrade bestämmelser inom stämpel- och bevillningslagstiftningens område har denna likställighet rubbats, och sedan utländska försäkringsgiffvare ansetts vara skyldiga att jämväl erlagga bevillning för rörelse, som af dem här idkades, har stämpelafgiften fått karaktären af en särskild å sistnämnda rörelse hvilande afgift. Den förutsättning, under hvilken den ifrågavarande stämpelafgiften pålades, har bortfallit, och i stället har den fått en betydelse, som från början icke synes hafva varit tillämnad densamma, eller att verka såsom skydd för den inhemska försäkringsrörelsen. Med den utveckling, det svenska försäkringsväsendet redan vunnit, är emellertid icke att antaga, att densamma är i behof af ett dylikt skydd för att med framgång kunna bedriva sin verksamhet inom landet. Däremot är den möjligheten icke utesluten, att, om berörda stämpelafgift fortfarande bibehålles, sedan uppmärksamheten nu blifvit fäst å densamma, från främmande maktors sida åtgärder kunna komma att vidtagas, ägnade att försvåra svenska försäkringsbolags verksamhet i utlandet. Med afseende härå och då den inkomst, som den särskilda stämpelafgiften å utländska försäkringspoliser

tillförer statskassan, icke kan anses vara af någon mera afsevärd betydelse, anser jag, att densamma nu bör borttagas.»

På grund af hvad sålunda anförts och utan att anse sig behöfva ingå på frågan, huruvida försäkringsbolag, hemmahörande i land, som på grund af handelstraktat med Sverige skulle behandlas såsom mest gynnad nation, för närvarande på grund af sådan traktat borde befrias från omförmälda stämpelafgift, hemställde därefter chefen för finansdepartementet om aflåtande till Riksdagen af här ofvan intagna proposition.

8 § af gällande förordning angående stämpelafgiften är i nedan nämnda delar af följande lydelse:

»§ 8.

— — — — —
B) *Öfriga stämpelpfiktiga enskilda handlingar.*
— — — — —

Certeparti skall, då det för vinnande af betalning hos offentlig myndighet företes, förses med stämpel af 25 öre för hvarje fulla 100 kronor af det kapitalbelopp, för hvilket betalning sökes;

dock är certeparti fritt från stämpel, då på grund däraf fordran bevakas i konkurs.

— — — — —
Försäkringsbref eller annan handling, hvarigenom försäkring meddelas; lika med *Certeparti*.
— — — — —

Af utländsk försäkringsgifvare eller hans agent meddeladt kvittens å premie, ehvad det tecknas å försäkringshandling eller särskildt utfärdas, skall, innan det här i riket utlämnas, förses med stämpel till nedan nämnda belopp:

vid försäkring af egendom: 60 öre för hvarje fulla 100 kronor af premien; och

vid försäkring af lif: 30 öre för hvarje fulla 100 kronor af premien; dock icke i något fall under 50 öre.

— — — — — ».
Såsom af här ofvan intagna statsrådsprotokoll framgår, hafva under loppet af år 1903 från såväl norsk som storbritannisk sida gjorts fram-

ställningar om befrielse för norska och storbritanniska försäkringsgifvare från den sålunda stadgade särskilda stämpelafgiften för premiekvittenser.

Till stöd för dessa framställningar har hufvudsakligen anförts *från norsk sida*, att frågan om påförande af stämpelafgift i förevarande afseende borde i de olika länderna ordnas på grundval af reciprocitet och *från storbritannisk sida*, att enligt gällande traktater de olika länderna emellan det syntes, som om brittiska undersåtar icke skulle kunna afkräfras högre skatter och afgifter, än som erlades af svenska undersåtar.

Öfver omförmälda framställningar har statskontoret afgifvit särskilda utlåtanden, af hvilka inhämtas hufvudsakligen följande. Den ifrågavarande skyldigheten för utländsk försäkringsgifvare eller hans agent att med stämpel förse premiekvittens, innan den här i riket utlämnades, syntes ursprungligen hafva tillkommit i syfte att åstadkomma likhet i beskattning mellan inhemska försäkringsgifvare och utländska försäkringsgifvare, som drifva rörelse i Sverige, så att de utländska bolagen skulle underkastas en beskattning, motsvarande den allmänna bevillning af inkomst, som de svenska bolagen finge vidkännas. I gällande bevillningsförordning gjordes emellertid i afseende på skattskyldighet icke någon skillnad mellan svenska och utländska försäkringsbolag. Dessa sistnämnda vore ock skyldiga att årligen aflämna vissa uppgifter till ledning vid taxeringen, och genom flera resolutioner hade Kungl. Maj:t godkänt beslut af vederbörande myndigheter, enligt hvilka inkomsten af utländsk försäkringsgifvares rörelse här i landet blifvit taxerad till belopp, motsvarande 16 procent af influtna årspremier.

Bevillningsutskottet, som ansett nödigt att för denna frågas bedömande erhålla utredning rörande de svenska försäkringsbolagens beskattningsförhållanden i utlandet, såväl hvad angår bolagens taxering för inkomst af rörelse som ock i hvad mån bolagen för sin rörelse äro underkastade beskattning i form af stämpelafgift, har för sådant ändamål utverkat Kungl. Maj:ts befallning till vederbörande att i berörda hänseenden inkomma med utredning; och får i anledning häraf utskottet lämna en kortfattad redogörelse för de upplysningar, som i nyss omförmälda afseenden kommit utskottet till handa.

I *Belgien* beskattas inländska och därstädes arbetande utländska försäkringsgifvare lika. Skatten uttages dels såsom stämpelafgift å försäkringspoliser, dels ock såsom patentafgift (*droit de patente*). Stämpelafgiften utgår med belopp, bestämda i förhållande till storleken af det till försäkringshandlingen använda papperet (dimensionsstämpel). Patentafgiften utgör två

Belgien.

procent af den under nästföregående året å försäkringsrörelsen i Belgien uppkomna nettovinsten.

Inkomstskatt förekommer icke i Belgien.

Danmark. Till alla försäkringar, som tecknas i *Danmark*, vare sig assurancesbrefven eller poliserna utfärdas af inhemska försäkringstagare eller af ombud för utländska försäkringsanstalter eller till och med icke utfärdas i Danmark, skall användas stämplat papper eller stämpelmärken. Stämpelafgiftens belopp är ställd i förhållande till försäkringssummans storlek och försäkringstidens längd. Premiekvitton äro däremot stämpelfria, såvida de icke äro att anse som maskerade försäkringspoliser.

Utländska försäkringsbolag äro skyldiga att erlägga inkomstskatt för nettoinkomsten af deras försäkringsverksamhet i Danmark, hvarvid denna inkomst beräknas motsvara premieinkomsten af de hos bolaget genom dess ombud i Danmark tecknade försäkringar med afdrag för vissa till de försäkrade utbetalade belopp äfvensom för vissa omkostnader.

England. Utländska försäkringsbolag, som drifva rörelse i *England*, äro icke föremål för särskild beskattning, utöfver den som åligger inländska bolag. Skatten utgöres dels af stämpelafgift, dels ock af inkomstskatt.

Alla poliser angående sjö-, lif- och olycksfallsförsäkring skola beläggas med stämpel till olika belopp i förhållande till försäkringssummans storlek och i vissa fall jämväl till försäkringsaftalets giltighetstid. Brandförsäkringspoliser däremot beläggas med en fix stämpel af 1 penny (7 1/2 öre).

Jämväl inkomstskatten beräknas olika för korporationer, som drifva brandförsäkringsrörelse, och sådana, som idka annan försäkringsrörelse, samt utgår för närvarande med 11 pence (82 1/2 öre) för hvarje pund sterling (18 kr.) i inkomst. Under innevarande år lär emellertid en höjning af inkomstskatten vara att förvänta.

Finland. I *Finland* är försäkringsrörelsen icke underkastad någon stämpelafgift, hvaremot utländska försäkringsbolag hafva att erlägga inkomstskatt för den beskattningsbara inkomsten, hvilken, med hänsyn till resultatet af försäkringsanstaltens verksamhet i dess helhet, bestämmes till vissa procent af den i Finland inflytande premiesumman.

Frankrike. I *Frankrike* äro utländska försäkringsbolag i beskattningsafseende i allo likställda med franska försäkringsbolag. Förutom af »contributions directes», bland hvilka är att märka en speciell näringsskatt (contribution des patentes), utgår beskattningen hufvudsakligen i form af stämpelafgift å försäkringspoliser samt inkomstskatt.

Bestämmelserna angående stämpelafgiften å försäkringspoliser äro

mycket komplicerade och olika för skilda grenar af försäkringsverksamhet. Ifrågavarande afgifter äro dels stämpelafgifter i vanlig mening (*droits de timbre*) och dels inregistreringsafgifter (*droits d'enregistrement*). För vissa af dessa afgifter är uppbörden ordnad enligt ett system med s. k. »abonnement», d. v. s. vederbörande försäkringsanstalt erlägger i ett sammanhang hela det på dess poliser hvilande belopp med rätt att sedan påföra hvarje försäkrad den på honom belöpande del.

Inkomstskatten för utländsk försäkringsanstalt beräknas å så stor del af dess vinstutdelning, som anses motsvara beloppet af dess affärsoperationer i Frankrike i förhållande till dess affärsoperationer i sin helhet.

Enligt i *Nederländerna* gällande författningar skola försäkringsbref, in- eller utländska, beläggas med stämpelavgift af 75 cents för hvarje folioark. Denna afgift kan höjas, då papperet till försäkringspolisen är större än folio, men är i öfrigt fix och ej beroende på försäkringsbeloppets storlek. S. k. patentafgifter för drifvandet af försäkringsverksamhet hafva förut funnits, men afskaffades för omkring tio år sedan.

Nederländerna.

Enär i *Nederländerna* icke finnes verklig inkomstskatt utan endast förmögenhetsskatt, äro utländska försäkringsbolag icke i öfrigt underkastade beskattning för sina inkomster i sagda land.

Beskattningen af utländska försäkringsbolag i *Nordamerikas förenta stater* är i allmänhet lika för inländska och utländska bolag. Unionen ^{*Nordamerikas förenta stater.*} såsom sådan upptager ingen afgift af försäkringsrörelsen, utan tillkommer det hvarje särskild stat att själfständigt ordna dessa beskattningsförhållanden. Den vanliga skattesatsen är två procent af premieinkomsten, hvilken procent-sats dock i vissa stater öfverskridits. Härförutom upptagas licensafgifter för rätten att drifva försäkringsrörelse. En viktig och anmärkningsvärd del af beskattningssystemet utgöra de i såvidt känt samtliga stater gällande bestämmelser (*retaliatory or reciprocal provisions*), att om någon stat, amerikansk eller icke, beskattar amerikanska försäkringsbolag högre än inhemska försäkringsbolag, denna stats i Amerika arbetande försäkringsbolag underkastas lika hög beskattning.

Beskattning i form af stämpelavgift synes icke förekomma.

I *Norge* finnes icke någon föreskrift om stämpelavgifts utgörande för utländska försäkringsanstalters premiekvitton eller försäkringsbref.

Norge.

Med undantag af vissa olikheter vid beräkandet af den skattepliktiga inkomsten äro utländska försäkringsanstalter med afseende å beskattning i alla hänseenden likställda med inländska sådana anstalter.

De utländska försäkringsanstalterna äro sålunda skyldiga att erlägga

skatt för sin i Norge ägande förmögenhet samt för sin inkomst af den därstädes utöfvade verksamheten. Såsom sådan inkomst beskattas anstalters bruttoinkomst med afdrag för sådana utgifter, som äro att hänföra till utgifter i och för inkomstens förvärfvande, samt vissa skuldräntor.

Preussen. Enligt preussiska stämpelskattelagen af den 31 juli 1895 stämpelbeläggas i Preussen handlingar, hvarigenom försäkring meddelats af utländska, inom landet arbetande försäkringsbolag, äfvenså dylika bolags försäkringspoliser. Stämpeln erlägges, innan något bruk af försäkringshandlingen göres inom landet. Skatteberäkningsgrunden är olika för olika slag af försäkringar, sålunda att stämpelafgiften för somliga försäkringar utgår med visst belopp att erläggas endast en gång, under det att afgiften för andra försäkringar skall erläggas för hvarje år, försäkringsaftalet äger bestånd. Skatteatsen är ställd i visst förhållande till antingen försäkringssummans eller de aftalade premiernas storlek.

I öfrigt hafva utländska försäkringsbolag att erlægga ej mindre inkomstskatt till stat och kommun än äfven en näringskatt (Gewerbsteuer).

Någon olikhet i beskattningsafseende mellan preussiska och utländska försäkringsbolag synes icke förefinnas.

Ryssland. Utländska försäkringsbolag, hvilka i *Ryssland* få utöfva rörelse först efter koncession af regeringen, skola erlægga stämpelafgift såväl för hvarje försäkringsbref som för hvarje räkning eller kvitto. Utöfver denna afgift erlägges riksskatt med belopp, utgörande från 3 till 6 procent och däröfver af nettovinsten.

Utländska försäkringsbolag lära för framtiden icke komma att koncessioneras i *Ryssland*.

Ungern. Inländska försäkringsanstalter och utländska sådana äro i *Ungern* likställda med afseende å beskattning. Beskattningen utgår såväl i form af stämpelafgift å premieinbetalningar till försäkringsanstalterna och utbetalningar från dessa till de försäkrade som ock i form af inkomstskatt.

Österrike. Enligt i *Österrike* gällande bestämmelser rörande utländska försäkringsbolags taxering för inkomst af rörelse (steuerrechtliche Behandlung), äfvensom för dessa bolags beskattning i form af stämpelafgift (gebührenrechtliche Behandlung) hafva bolagen att vid utöfvandet af verksamhet inom landet erlægga stämpelafgift af olika slag, nämligen stämpel å försäkringsbrefven (Vertragsgebühr), stämpel å premiekvitton (Prämienquittungsgebühr) samt stämpel å kvitton, som utfärdas af den försäkrade vid mottagandet af försäkringssumman (Schadenquittungsgebühr). Afgiften höjes i för-

hållande till försäkrings- eller premiebeloppets storlek, och är vederbörande försäkringsanstalt ansvarig för afgiftens erläggande. Äfven i händelse att den i visst fall ifrågavarande försäkringshandlingen (polis, premiekvitto m. m.) icke utfärdas, skall ändock därå belöpande stämpelafgift inlevereras till statskassan. För kontroll härå skola af anstalterna föras vissa i lag påbjudna journaler.

Inkomstskatt skall ock utgöras af utländska försäkringsanstalter för den af rörelsen i Österrike uppkomna nettovinsten.

Såvidt känt göres i beskattningsafseende ingen skillnad mellan inländska och utländska försäkringsanstalter.

Af den sålunda lämnade redogörelsen framgår, att inom ofvan uppräknade länder i allmänhet icke göres någon skillnad i beskattningshänseende mellan inländska och utländska försäkringsbolag och att inom åtskilliga af sagda länder de utländska försäkringsbolagen såväl erlagga skatt för inkomst af rörelse som ock äro underkastade beskattning i form af stämpelafgift. Ehuru det ur flera synpunkter kunde anses vara önskvärdt, att de ifrågavarande bestämmelserna blefve ordnade de olika länderna emellan på grundvalen af reciprocitet, har bevillningsutskottet likväl ansett sig böra tillstyrka bifall till den kungl. propositionen, särskildt med afseende å möjligheten att tillmötesgå gjorda framställningar från utlandet. Hvad angår den inkomst, som den särskilda stämpelafgiften å utländska försäkringspoliser tillförer statsverket, kan någon utredning rörande beloppet af densamma icke åstadkommas, men då det är sannolikt, att den ifrågavarande inkomsten icke omfattar afsevärda belopp, torde icke den finansiella synpunkten vara af beskaffenhet att böra inverka på frågans bedömande. Härtill kommer, att såvidt utskottet af införskaffade upplysningar kunnat finna, mot förslaget icke försports några egentliga betänkligheter från de svenska försäkringsbolagens sida.

Bevillningsutskottet föreställer sig emellertid, att, därest Kungl. Maj:ts förevarande framställning vinner Riksdagens bifall och stämpelafgiften å utländska försäkringspoliser borttages, Kungl. Maj:t icke lär underlåta att i de länder, där svenska försäkringsbolag drifva rörelse, söka åt dessa bolag utverka motsvarande förmåner, i den mån bolagen icke redan må vara i åtnjutande därå.

Under åberopande af hvad sålunda blifvit anfördt hemställer bevillningsutskottet,

att Kungl. Maj:ts förevarande proposition angående viss ändring i gällande förordning angående stämpelafgiften måtte af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 10 maj 1904.

På bevillningsutskottets vägnar:

H. CAVALLI.

Herr *K. G. Karlsson* har begärt få antecknadt, att han icke deltagit i behandlingen af detta ärende inom utskottet.
